

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

Ἐν Ἀθήναις φράγκα 10. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φράγκα 11

Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκα χρυσῶ 15.

Τιμᾶται λεπτῶν 10

Τιμᾶται λεπτῶν 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΗΑΣ ΚΑΙ ΛΑΣΣΑΛ

Μὰ ἔρωτας σοῦ κόλλησε
Μὲ τὸ Λασσάλ, ἀλήθεια,
Κι' ὅπου βρεθῆ τὸν κυνηγᾶς;
Ἵτοῦ Μπούκουρα τρυπώνει
Καὶ δείχνει τῶν Γαλλίδων του
Τῆς γάμπαις καὶ τὰ στήθια;
Ἐκεῖ καὶ τὸ Ταμείό σου
Τοὺς κόπους του πλερόνει.

✦

Ἵτὸ Φάληρο ἢ τρούπα του
Ἄπ' τῆ σκηνῆ γκαρίζει;
Κινᾶς ἀπ' τὸ Τατόϊ σου
Τῆς νόταις της ν' ἀκούσης,
Κι' ἂν ὁ λαός σου, βασιληᾶ,
Ἵλοῦθε μουρμουρίζη,
Σὺ τὸν ξεχνᾶς ἔστην ἀγκαλιὰ
Ἵφφεμπαχείου μούσης.

✦

Καὶ τοῦ κουμπάρου σου Συγγροῦ
Τὸ θέατρο ἀκόμα
Ἵποῦ τὸ καμαρόναμε
Γιὰ θέατρο δικό μας,

Κι' αὐτὸ τὸ θές φραντσέζικο
Καὶ γίνεσ' ἓνα κόμμα
Μ' ἐκείνους ὅπου δὲ σοῦ λέν
Ποῖο εἶναι τ' ὄνειρό μας·

✦

Μ' ἐκείνους ποῦ σοῦ κρύβουνε
Τὸν πόθο, τὴν καρδιά μας,
Τὰ φτερωτά μας ὄνειρα
Καὶ μὲ μιὰ δυὸ ψευτιάς των
Χαλοῦνε ἔμπρὸς ἔστὸ θρόνο σου
Χαλοῦνε τὴ δουλειά μας,
Καὶ σὲ γελοῦν καὶ μᾶς γελοῦν
Καὶ φτιάνουν τῆς δουλειαῖς των.

✦

Ἵ! σὲ γελοῦνε, βασιληᾶ,
Αὐτοὶ ποῦ σὲ σκουντοῦνε
Συντροφικά μὲ τοῦ Λασσάλ
Τὴν ξεσχισμένη τρούπα,
Νὰ δείχνης τέτοι' ἀδιαντροπιὰ
Ἵτὸ ἔθνος... Σὲ γελοῦνε
Ἵὰν Ῥοκαμβόλ, Ἵὰ σύντροφοι
Παιδιὰ τοῦ Φάντε-Κούπα.

ΝΕΡΟΙ ΚΑΤΑΒΡΕΓΜΑ!

ΝΕΡΟΙ ΚΑΤΑΒΡΕΓΜΑ!

ΝΕΡΟΙ ΚΑΤΑΒΡΕΓΜΑ!

ΝΕΡΟΙ ΚΑΤΑΒΡΕΓΜΑ!

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

Σκόνη και κατίβρεγμα. — "Ηοχισαν τὰ μελίτμα και δὲν πνιγόμεθα πλέον ἀπὸ τὸν φουραλιὸν καύσωνα, ἀλλὰ δροσιζόμεθα ὑπὸ τὸν ὕρον νὰ στραβωνώμεθα. Ἀναπνέομεν, μασσῶμεν, καταπίνουμεν χῶμα μὲ τῆς χούφταις. Τὸ κατίβρεγμα γίνεται ὅσῳ γελοῖον ὥστε ἐπὶ τῆς καταβραχείσης ὁδοῦ λασπόνεσαι ταυτοχρόνως καὶ σιονίζεσαι. Καταντὰ μέχρι διακοπῆς τῆς συγκοινωνίας. Ἰδίως ὅταν ὁ ἄνεμος μαινέται τότε οὔτε σταγῶν ὕδατος πολεμεῖ τὸν κοινορτόν. Περιμένουν νὰ βραδυάη, νὰ κινῆται ὁ ἄνεμος και τότε πιτυλίζουσι ὅσας ὁδοὺς ἀξιοῦν πιτυλισματός. Ἄν δὲ ἡ ἐν τῇ πόλει κυκλοφορία ἀποβαίη ἀδύατος, φαντασθῆτε τί γίνεται ἡ μετὰ τῶν ἐξοχῶν συγκοινωνία. Αἱ κυριώτεραι ἀρτηριαὶ δι' ὧν ἡ πόλις συνδέεται μετ' αὐτῶν ἐρημῶνται. Ποῖος τολμᾷ νὰ ἐξέλθῃ εἰς περίπατον πρὸς τοὺς Στύλους, πρὸς τὰ Πατήσια, πρὸς τοὺς Ἀμπελοκήπους, ἢ νὰ μεταβῇ εἰς τὰ Σεπόλια, εἰς τὴν Κολοκυνθοῦν;

Ἡ Κολοκυνθοῦ εἶναι ἡ τροπὸς τῆς πόλεως. Ἡ πρὸς αὐτὴν ἄγουσα ὁδὸς εἶναι διαβατικωτάτη. Νυκθήμερον ἐπ' αὐτῆς διέρχονται ἀμάξια φορτηγὰ, ζῶα φορτηγὰ, ἄνθρωποι φορτηγοὶ, λαὸς ὁλόκληρος ἐργατικὸς και φορολογούμενος, και ψῆφου δικαίωμα ἔχων, ἡ δὲ Κολοκυνθοῦ οὐκ' ὀλίγον ὑπεστήριξεν εἰς τὰς ἐκλογὰς τὸν νῦν δῆμαρχον, ἀλλ' αὐτὸς οὐδέποτε ἤξιωσε καιαβρέγματος τὴν πρὸς αὐτὴν ἄγουσαν ὁδόν, ἐρ' ἢς παχύτατον στρώμα κοινορτοῦ ἀναμένει πάντοτε τὸν ἄνεμον, διὰ νὰ στροβιλίσῃ ἐνέριος, και ν' ἀποσπάσῃ τόσα συχώρημα ὑπὲρ τοῦ δημάρχου ὅσα Αἰὼν! Αἰὼν! ἀπέσπασεν ἐκεῖνος ὁ ἐνθουσιασμός τοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκλογικοῦ ρεύματος.

Κατίβρεγμα διὰ θαλασσίου ὕδατος. — Ὁ μηχανικὸς τοῦ δήμου ἀσπασθεὶς τὴν ἰδέαν ἣν ὁ **Ραμππαγᾶς** πρῶτος προέτεινε, προέτεινε και αὐτὸς εἰς τὸν κ. Δήμαρχον νὰ συμφωνήσῃ ὁ δήμος μετὰ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ περὶ καταβρέξεως τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως διὰ θαλασσίου ὕδατος. Ὁ **Ραμππαγᾶς** χαίρει πολὺ διὰ τοῦτο, χαίρει δὲ διπλῆν χαρὰν, πρῶτον διότι χρησιμοποιεῖται ἐπὶ τέλους ἐν ἔργον τοῦ

κ. Δαμασκηνοῦ ὅπερ, εἰς πᾶν ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου, δὲν θὰ περιήρχετο εἰς ἀχρηστίαν ἐνεκα τῆς πρὸς τὸ λούεσθαι ἀποστροφῆς τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων και δευτερον διότι δὲν χάνει τὸν καλὸν αὐτὸν φίλον, τοῦ ὁποῖου ἐμαύρισαν πλέον τὰ μάτια ἐκ τῆς πρὸς τὴν θάλασσαν του ἀδιαφορίας μας και εἶχεν ἀποφασίσει γενναίως νὰ πάρῃ τὸ φύσημά του μέχρι τῆς παγωμένης θαλάσσης τοῦ Βορείου Πόλου σκοπεύων νὰ ἐκτελέσῃ πειράματα πρὸς ἀνάλυσιν τῶν αἰώνιων πάγων τῆς, νὰ καταστήσῃ διὰ μηχανικῶν μέσων τὸ κλίμα τῶν ἐκεῖ χωρῶν εὐκρατον και νὰ καλλιερῆσῃ σταφίδα πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς ἀποξηραντικῆς μηχανῆς του ἐπ' αὐτῆς. Ἄλλ' ὅ,τι εἶναι νὰ γείνη ἄς γείνη μετὰ τηλεγραφικῆς ταχύτητος, διότι πνιγόμεθα.

Ἄλλη πρότασις Ραμππαγᾶ περὶ τεχνητοῦ νεροῦ. — Γνωστὸν ὑπάρχει τὸ μηχανήμα και ὁ τρόπος διὰ τοῦ ὁποῖου τὸ θαλάσσιον ὕδωρ μεταβάλλεται εἰς πόσιμον και τούτου χρῆσις γίνεται ὁσάκις εἰς μακρυνὰ ταξείδια ἰστιοφόρα μεγάλα πλοῖα πάθωσιν ἔλλειψιν ποσίμου ὕδατος. Λοιπὸν ἀσπαραχωρηθῆ εἰς τὸν κ. Δαμασκηνὸν και ἡ προμήθεια τοιούτου ὕδατος εἰς τὴν διψαλέαν ἡμῶν πόλιν και τότε θὰ ἔχωμεν τὸ νερὸ ὅχι μὲ τὰ δράμα και μὲ τῆς ὀκάδες, ἀλλὰ μὲ τὰ καντάρια.

Ὁ κ. Συγγρός και τὸ Νέον Θέατρον. — Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν **τὸ Νέον Θέατρον**, ἡ **Χώρα** δημοσιεύει ἄρθρον ἐξ οὗ ἀποσπῶμεν τὴν ἐξῆς περικοπὴν περὶ τῶν ἐκ τοῦ θεάτρου τούτου μελλουσῶν ὠφελειῶν τοῦ κ. Συγγροῦ.

Τὶ εἰσοδήματα θὰ ἔχη ὁ κ. Συγγρός: Ἐκ τῶν 80 περίπου θεωρῶν τοῦ θεάτρου θέλει ἔχει ἐτησίως εἰσοδήμα περὶ τὰς 160,000 δραχμῶν κατ' ἐλάχιστον ὅρον, ἐκ τῆς πλατείας περὶ τὰς 50,000 δραχμῶν, ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν και ἐσωτερικῶν (ζαχαροπλαστείων κλπ.) μαγαζιῶν περὶ τὰς 30,000 δραχμῶν. Ἐπειδὴ δὲ παρὰ τὴν σύμβασιν και τὸ ἐγκεκριμένον σχέδιον, ὁ κ. Συγγρός ναυτοκεύσασεν ἐπὶ τῆς πρὸς τὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς πλευρᾶς τοῦ κτιρίου πολυτελεῖ κατοικίαν, καταλαβοῦσαν τὰ 2)5 τῆς ὅλης οἰκοδομῆς, προωρισμένην εἰς χρῆσιν τῆς Τραπεζῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἢ τῆς Τραπεζῆς Ἑπιτροπεσσαλίας, ὁ κ. Συγγρός θέλει ἔχει και ἐκ τοῦ οἴ-

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΧΑΡΕΜΙΩΝ

Ἡ

ΑΙ ΝΥΚΤΕΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

I

Η ΣΤΕΡΝΑ ΜΕ ΤΑ ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ

ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

κατὰ μετάφρασιν ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

— "Ὁχι μὲ τὸν συνήθη τρόπον. Αὐτὸς ὁ ἀθλιὸς ἀξίζει κατὶ καλλίτερον παρὰ μαχαιριὰ ἢ πιστολιὰ. Πρέπει ὁ ὑποκλέψας τὸ μυστικὸν ἡμῶν νὰ ὑποστῇ τιμωρίαν παραδειγματικὴν. Θέλω νὰ δικασθῇ παρὰ τοῦ μεγάλου συμβουλίου τοῦ Τάγματος, νὰ καταδικασθῇ εἰς τὴν σκληροτέραν τιμωρίαν και νὰ θανατωθῇ εἰς τὴν στέρναν ὅπου ἐτόλμησε νὰ εἰσχωρήσῃ.

— Ὁραία ἰδέα. Θὰ τὸν ἀπαγάγω τὴν νύκτα, θὰ τὸν φιμώσω μὲ τὸ *zouvali* και θὰ τὸν φέρω εἰς τὴν ἀποθήκην ὡς δέμα μεταξωτῶν κλαπέν ἀπὸ τὸ τελωνεῖον.

— "Ὁχι. θέλω κατὶ καλλίτερον. Θέλω νὰ τὸν παρακολουθοῦν δύο τῶν καλλιτέρων ἡμῶν κατασκόπων ἕως ὅτου τὸν ἴδωσι εἰσχωροῦντα εἰς τὴν στέρναν. Ἐπῆγεν ἄπαξ, θὰ ὑπάγῃ πάλιν. Θὰ συλληφθῇ μόνος του εἰς τὴν παγίδα μας και μ' ὀλίγην ὑπομονὴν θὰ μάθωμεν πῶς ἐκατάφερε νὰ παραβιάσῃ τὸ ἀσυλὸν μας.

— Εἴθε και θὰ ἦσθε πάντοτε ὁ ἀρχηγός μας, ὁ μέγας ἀρχηγός μας, εἶπεν ὁ Χαριτιδῆς.

— Καὶ ποῖος ξέρει; ἐπανελάβε μυκτηριστικῶς ὁ Παπάζογλου, ἴσως θὰ εὐρωμεν και ἄλλο ἔρμαιον. Εἰς τὰ δάση τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχει πτηνὸν τὸ ὁποῖον, χωρὶς νὰ θέλῃ, ὀδηγεῖ εἰς τὴν κυψέλην τῶν ἀγρίων μελισσῶν τοὺς μελιτοθήρας. Ὁ Μουράτ αὐτὸς, ἂν τὸν ἐπιτηροῦν ἀγρύπνως, θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ ἴσως εἰς τὸν θησαυρὸν τῶν Ἑλλήνων αὐτοκρατόρων. Θὰ κυνηγήσῃ διὰ λογαριασμὸν μας. Λοιπὸν διατάττω νὰ τὸν ἀρῆσουν προσωρινῶς ἐλεύθερον, ἐκ τοῦ πλησίον ὅμως νὰ τὸν ἐπιτηροῦν.

Τώρα ἄς ἔλθωμεν εἰς ἄλλα πράγματα. Ἦκουσες τί μᾶς εἶπεν ἡ Ροζέττα περὶ ἐνὸς ἄλλου ἐφέντη τολμῶντος νὰ ἐρωτεύεται τὴν Βεργονοῦ.

— Ἐκεῖνος ποῦ περιπατοῦσε χθὲς ἐμπρὸς στὸ μαγαζὶ τῆς Ροζέττας, τὴν ὥρα ποῦ ἡ κόρη τοῦ Βεργονοῦ ἀγόραζε καπέλο, ἀνεφώνησεν ὁ Χαριτιδῆς. Ναι, ἀρχηγέ, τὸ ἦκουσα, ἀλλὰ μού φαίνεται ἀσήμαντον τὸ πρᾶγμα.

Ἄλλοι οἱ νέοι Τοῦρκοι κυνηγοῦν τὰς Γαλλίδας κι' αὐτὸς

κοδομήματος τούτου πρόσθετον εισόδημα ἐξ 25,000 δραχμῶν, ὥστε τὸ ὅλον τῶν ἐτησίων ἀπολαυῶν τοῦ κ. Συγγροῦ θέλει ἀνέλθει εἰς 265,000 περίπου δραχμῶν. Ἐκ τῶν βεβαίων τούτων εισοδημάτων, ἐξ ὧν ἐδωρήσατο ἤδη τὸ δέκατον ἐκ τοῦ ἀκαθαρίστου εισοδήματος εἰς τὸ θεραπευτήριον τοῦ ἀεὶ ἀγαγεῖσθαι, θέλει προοικίζει κατ' ἔτος τὴν θεατρικὴν ἐταιρίαν μὲ τὸ μέγα ποσὸν τῶν 100,000, λογιζομένων εἰς ὄφελος αὐτῆς καὶ τῶν ἐκ τῶν εἰσιτηρίων εἰσπράξεων. Ἐάν δ' ἀφαιρέσωμεν 30,000 δι' ἐπισκευὰς κλπ μένουσιν αὐτῆς καθαρὸν εισόδημα κατ' ἐλάχιστον ὅρον δραχμαὶ 100,000, ἧτοι ἐπὶ κεφαλῆ τῶν 600,000 ἐτήσιον εισόδημα 100,000 δραχμῶν! ὃ ἐστὶ τοκος 17)00, καὶ ἐν διαστήματι 6 ἢ 7 ἐτῶν θέλει καλυφθῆ τὸ ὅλον τοῦ κεφαλαίου.

Καὶ μ' ὄλ' αὐτὰ τὰ κέρδη του, ὁ κ. Συγγρός δὲν ἀφίνει νὰ κερδίσῃ ἐκ τῆς ἐργολαβίας τοῦ *Νέου Θεάτρου* εἰς ἑλλην ἐργολάβος, ἀλλὰ τὸ θυσιάζει εἰς ξένον;

Ζήτημα ἐθνικῆς φιλοτιμίας. — Διὰ τὸ χατήρι τῆς Αὐλῆς, κινδυνεύει νὰ παραχωρηθῆ εἰς τὸν Λασσάλ τὸ *Νέον Θεάτρον*, μεθ' ὅλας τὰς λαμπρὰς προτάσεις ἑλλήνων ἐργολάβων ἐν οἷς ἐξέχουσιν αἱ τοῦ κ. Κωστοπούλου. Μὲ τὸν εἰς ἄκρον πεπειραμένον ἐν τούτοις κ. Κωστόπουλον θὰ εἶχομεν πράγματι, καὶ ὄχι μὲ λόγια, ἑλληνικὸν μελόδραμα, μ' ἑλληνας ἀοιδούς, μ' ἑλληνικὸν χορὸν ἐπὶ τῆς σκηνῆς, θὰ εἶχομεν τὸν Σαμάραν μας, μεθ' οὗ συνεβλήθη ἤδη ὁ κ. Κωστόπουλος, καὶ τὴν Σάραν Βερνάρ μεθ' ἧς ἀπὸ πολλοῦ συνεδέθη διὰ συμβολαίου, θὰ εἶχομεν ἑλληνα ἐργολάβον δεδοκιμασμένον, μετὰ ζήλου πατριωτικοῦ ἀφωσιωμένον εἰς τὸ ἔργον του καὶ ὄχι ξένον κερδοσκόπον καταντῶντα μέχρι τοῦ νὰ περιφέρῃ καὶ ἐπιδεικνύῃ τὰς φωτογραφικὰς εἰκόνας ἀναμενομένου φθασίματος καλλιπλάστων γαλλίδων, πρὸς ἐξασφάλισιν πελατείας. Εἰς τὰ καίρια θὰ ἐπληττεν ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ λαοῦ κ. Συγγρός τὴν φιλοτιμίαν του, ἂν ἐλησμονεῖ τὴν ὑψίστην τιμὴν ἣν διὰ τῆς ψήφου αὐτοῦ τῷ ἀπένειμε.

Ἄλλ' ἐπιφυλασσόμεθα νὰ τὰ εἰπώμεν ἐκτενέστερον τὴν Κυριακὴν προσθέτοντες μόνον ἐδῶ ὅτι, ἐάν δὲν κατορθῶνται ἡ παγίωσις ἐθνικῆς σκηνῆς παύει μεγάλως ἡ Αὐλή. Εἰς τὸν *Ἰσοψήφιστον* τοῦ Ἐήντα ἐπτάκις παρασταθέντα, ἐπτάκις προσεκληθῆ ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπτάκις δὲν προσῆλθεν, ἐνῶ καὶ ἀπὸ τὰς τέσσαρας ἐκτάκτους παραστάσεις τοῦ Λασσάλ εἰς τὸ Μπουκουρο θεάτρον δὲν ἔλειψε ποτὲ καὶ χίλια φράγ.

προσέφερον αὐτῷ, ἧτοι τὰ διπλάσια τῶν ὄσων ἔδωκεν εἰς τὸ Κομιτάτον τῶν Ἀπόκρεω καὶ εἰς τὸ Χάνι ἧς Γραβιάς.

Θὰ τὸν φάη ὁ ἐγωϊσμός του. — Ὁ ἐγωϊσμός. Ἴδου τὸ φοβερώτερον ἐλάττωμα τοῦ δημάρχου μας. Τὰ ξέρεαι ὅλα· δὲν θέλει ν' ἀκούσῃ κἀνένα. Ἀπεδείχθη ἀνίκανος, ἀνῆλιξ, ἔχων ἀνάγκην κηδεμονείας. Ἐναυάγησεν ἐν τῷσι τοῦ λιμένος, καὶ ὅμως ἐξακολουθεῖ νὰ νομίζῃ ὅτι αὐτὸς δημαρχεῖ. Οἶα ἡ ἀπάτη! Κατήντησε νὰ μὴ τὸν σώζῃ πλέον οὔτε ἡ παραίτησις του. Θὰ τὸν φάη ὁ ἐγωϊσμός του.

Μεταξὺ δύο, ἐνῶ φυσᾷ τὸ μελτέμι:
— Βλέπεις τί ὄρασι;
— Ποῦ νὰ τῆ' δῶ ποῦ μὲ στραβώνει ὁ Φιλήμων μεταμορφωμένος εἰς κονιορτόν!

Ἴδου καὶ ἐλευθέρᾳ μετάφρασις τῶν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 53 φύλλῳ ἡμῶν στίχων εἰς τὴν μοναδικὴν χορεύτριαν τοῦ Θεάτρου τῆς *Ομοροίας*, κ. Ἀντωνιέτταν Chitten. Ἡ μετάφρασις αὕτη ὀφείλεται τῷ φίλῳ Φραβασίλῳ

ALLA SIGNORINA ANTONETTA CHITTEN

Distinta 1a Ballerina al teatro Omonia.

O d' Italia vezzosa donzella,
nen hai l' ali, eppur voli così!
Ti diè slancio una Silfide bella,
Tersicore la grazia vi unì!

Quando, o bella, a te intorno sedotta
cede ogni alma, è rapito ogni cor,
e del valtz nella foga diretta
tutti avvolgi, raggianti di amor;

Hai di rondine il volo leggero,
hai del pioppo il flessibile umor,
di farfalla lo spirito altero
che, girando, seduce ogni cor

ci costringi a nuotare e, ad un tratto
ci sommergi nel fondo del mar:
ci deridi, e, con semplice un atto,
nella danza ci forzi affogar!
Cléante Triandafillo

Bis! — alla stessa — Bis!

Di sensitiva tenera
Se un tappeto si svolge sotto a te,
Sì lieve balli e aerea
che proprio pare non vi posi il piè!

Rabagás

ὁ κομφεσόμενος δὲν θὰ ἀπήντησεν ἴσως ποτὲ τὴν νέαν ἄλλη φρά.

— Λησμονεῖς ὅτι ἡ Ροζέττα εἶδε τὴν Βεργονσέ ἀπαντῶσαν εἰς τὰ βλέμματα του καὶ ἐρυθρίωσαν, ὅταν ἦλθεν ὁ πατήρ της.

— Τῷ ὄντι, ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἡ Ροζέττα τοὺς ἐπίασεν ἐπ' αὐτοφῶρῳ. Αὐτὴ γνωρίζει ἀπὸ τέτοιαις ἐρωτοδουλεμαῖς. Τί διαταγὰς ἔχετε νὰ μὲ δώσετε ὡς πρὸς αὐτὸ, ἀρχηγέ;

— Θέλω νὰ διοργανισθῆ κατασκοπεῖα περίξ τοῦ μαγαζείου καὶ νὰ ὑποδείξῃ ἡ Ροζέττα τὸν ἄνθρωπον εἰς τοὺς πράκτοράς μας, ἀμὰ ἐπαναλάβῃ τὰς περιπολίαις του, καὶ θὰ τὰς ἐπαναλάβῃ, εἶμαι βέβαιος, διότι ἡ νέα εἶναι πελάτις τῆς μοδίστρας μας.

— Καλὰ, ἀρχηγέ, καὶ ἀφοῦ τὸν ὑποδείξῃ ἡ Ροζέττα;

— Τότε οἱ πράκτορές μας θὰ τὸν ἀκολουθήσουν ἕως ὅτου παρουσιασθῆ εὐκαιρία νὰ τοῦ καταφέρουν δύο μαχαιριαῖς ἐστὴν ῥάχη.

— Χωρὶς νὰ γνωρίζουν ποῖος εἶναι, ἀρχηγέ;

— Εἶναι περιττόν. Θέλω νὰ τὸν φονεύσουν ὅσω τὸ δυνατόν ταχύτερα. Ἀφοῦ φονευθῆ, θὰ μάθουν τ' ὄνομά του.

— Εἰς τὰς διαταγὰς σας, ἀρχηγέ, εἶπεν ὁ Χαριτίδης.

Ἐπειτα μετὰ βραχεῖαν σιωπὴν:

— Θὰ ἦτο νόστιμον ἐπανέλαβεν, ἂν ὁ ἐρωτοκτυπημένος αὐτὸς ἦτο ἀκριβῶς ὁ μὲ τὸν φρόνδον ἄνθρωπος. Αἱ δοθεῖσαι πληροφορίαι περὶ τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ ἐνός καὶ τοῦ

ἄλλου συμφωνοῦν ἀρκούντως. Οἱ καϊκοτῆδες, μᾶς ἀνέφεραν καθὼς καὶ ἡ Ροζέττα, ἕνα νέον ἀξιωματικόν.

— Δὲν ἔχεις τὸν κοινὸν νοῦν. Ὁ Μουράτ εἶναι ἐνθερμος Μουσουλμάνος ὁ ὁποῖος δὲν θὰ ἔκαμνε ποτὲ ἔρωτα μὲ χριστιανὴν. Ἐπειτα ποτὲ δὲν τὸν εἶδα εἰς τοῦ Βεργονσέ. Ποῦ ἐγνώρισε τὴν κόρην του;

— Ἐχετε δίκαιον, ἀρχηγέ. Δὲν ἠξέυρω τί λέγω. Ἀλλὰ, προκειμένου περὶ τοῦ φανοῦ, ἐξηγήσατέ μου, παρακαλῶ, διατί τὸν ἐπῆρεν ὁ Τοῦρκος. Ἦτο πολὺ ἀπλοῦστερον νὰ τὸν ἀφήσῃ εἰς τὴν δεξαμενὴν, διότι ἔπρεπε νὰ ὑποπτευθῆ ὅτι θὰ παρτηρεῖτο ἡ ἑλλειψὶς ἐνός φανοῦ ἐκ δύο.

— Τὸν ἐπῆρε διότι τοῦ ἐφεγγεν εἰς τὰ ὑπόγεια τὰ ὁποῖα ἠναγκάσθη νὰ διέλθῃ διὰ ν' ἀναβῆ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους. Καὶ εἰν' αὕτῃ ἡ καλλιτέρα ἀπόδειξις ὅτι ὁ ἀχρεῖος αὐτὸς ἐξῆλθε δι' ἄλλου δρόμου παρὰ τὸν δι' οὗ εἰσηλθε. Θὰ ἦλθε διὰ τοῦ ὑδραγωγείου καὶ θὰ διέφυγε τῆς δεξαμενῆς δι' ἐξόδου τὴν ὁποῖαν δὲν γνωρίζομεν κ' ἐλπίζω νὰ τὴν ἀνακαλύψωμεν.

— Τότε, ὁ δρόμος αὐτὸς τὸν ἔφερε πολὺ μακρὰν ἀπὸ τὴν ἀποθήκην μας, ἀφοῦ οἱ καϊκοτῆδες τὸν εἶδαν εἰς τὴν δευτέραν αὐλὴν τοῦ παλαιοῦ σεραγίου...

— Ὑπὸ τὸν πλάτανον τῶν Γιαννιτσάρων. Πρέπει νὰ ἐπιθεωρήσω ὁ ἴδιος τὸ μέρος.

— Διὰ νὰ ἰδῆτε ἂν καμμία ὑπόνομος φθάνει ἕως ἐκεῖ. Δὲν εἶναι πιθανόν, ἀρχηγέ. Τὸ μέρος συχνάζεται τόσον ὥστε

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΟΝ.

— 'Επί τῇ ἐπιχειρήσει βεβηλώσει τοῦ Νέου Θεάτρου. —
 Λαὸς ὅπου σὲ τίμησε, γὰρ πρῶτον ἄρχοντά του
 Που σοῦριξε φανατικά 'στην κάλπη τὰ κουκκιά του,
 Τέτοιος λαὸς δὲν ἀξίζει, γὰρ τ' Αὐλικὸ χατήρι,
 Πικρὸ, ἀπὸ τὰ χέρια σου, νὰ ποτισθῇ ποτήρι,
 Νὰ σοῦ ζητῇ τὸ Θεάτρον δι' ἔθνικὸν σκοπὸν
 Καὶ σὺ νὰ τὸ παραχωρῆς εἰς ἓνα μαστροπὸν.

ΘΕΑΤΡΑ

Τὸ Φάληρον ἐξακολουθεῖ νὰ ψευτοζῇ θεατρικῶς. Τὰ σκυλιὰ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ οὐβλιάζουσι ἀπαισίως προμηθύνοντα τὴν θεατρικὴν ἀποβίωσιν του. Τὰ θύματα κλαί, τὰ λεπτὰ τῶν. Ἡ ΟΜΟΝΟΙΑ θριαμβεύει μὲ τὸ μελοδράμα καὶ μὲ τὸ μπαλέτο τῆς τὸν δὲ θρίαμβον αὐτῆς θὰ κορυφώτῃ ὁ Ταβουλαρικὸς Ὀϊασος, διότι ὁ λαὸς διψᾷ ἐλληρικὸ κό! κό!

Ὁ ἀ' Ὀρφεὺς, ἀντὶ νὰ ἐξημερώσῃ, ἐξαγριώνει πολλὰ θηρία μέχρι τοῦ μεσονυκτίου ἐπιφυλασσόμενος νὰ τὰ ἐξήμερωσῃ, ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου καὶ πέραν.

Ὁ Νέος Ἀπόλλων τρελλαίνει κόσμον μὲ τὸν ὥρατον Σεβαστιανὸν Ρωμαίων, τοῦ ὁποῦ τοῦ κορμὶ τρελλαίνει τὸ ὥρατον φύλλον, καθὼς πετᾷ καὶ φυδογλιστρᾷ καὶ ἀετοπετιέται ἐπάνω 'στ' ἄλλο, μὲ τὸν ἀμίμητον κωμικὸν τοῦ Antonio, ὁ ὁποῖος διαφέρει τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου, καθ' ὅσον αὐτὸς εἶναι ὁ δαίμων τοῦ γουρουνοῦ του, μὲ τὴν τρελλαίνουσαν τὸ ἰσχυρὸν φύλλον Ἰουλιέταν του, ἡ ὁποία ἵπποδρομεῖ μὲ τὴν ἐλαφρότητα καὶ χάριν, μὲ τὸν Μπούν, ὅστις ἐνπλήττει τοὺς πάντας, διὰ τῆς ἀφοβίας του παίζων μὲ τοὺς λέοντας κτλ. κτλ.

Διὰ τὸν Κωστάκη δὲν λέγομεν τίποτε. Ἄς ἐμιλήσων περὶ αὐτοῦ αἱ χιλιάδες τῶν θεατῶν καὶ ἀκροατῶν του.

Τελευταία ὤρα. — Νέος λέων ἀτίθασσος ἐφθασεν ἐξ Ἀφρικῆς, τὴν ὁποῖον πρῶτην φοράν θ' ἀντιμετωπίσῃ ὁ μίστερ Μπούν. Τρέξατε εἰς τὸν Νέον Ἀπόλλωνα!

ΠΙΚ—ΝΙΚ

Ἄν εἶχέ τις ἀρκοῦντα κεφάλαια διὰ ν' ἀγοράσῃ πάσας τὰς πρὸς πώλησιν συνειδήσεις, νὰ τὰς ἀγοράσῃ ὅσον ἀξίζουν καὶ νὰ τὰς μεταπωλήσῃ ὅσον αὐτὰ εαυτὰς ἐκτιμῶσι, θὰ ἔκαμνε λαμπρὰν ἐπιχειρήσιν.

Τὸ λογικὸν εἶναι χαλινὸς (φρένο) ὅστις κατὰ 99 τοὺς 100 λειτουργεῖ, ἀφοῦ ἐκτροχιασθῇ τὸ τραίνο.

θ' ἀπεκαλύπτετο καὶ ἂν ἡ ὑπόνομος αὐτῆ φέρῃ εἰς τὸν θησαυρὸν τοῦ Βυζαντίου, πολλοὶ θὰ ἔκαμναν τὴν ἐκδρομὴν.

— Ἀλλὰ, καλὰ ποῦ τὸ θυμήθηκα, ἐπροσέξατε εἰς τὸ ὅτι ὁ ἔβραϊος Ἰσαὰκ δηλόνει; Ἡρωτήθη, εἶπεν, ἂν δέχεται ν' ἀγοράσῃ πέτρας δεμέναις κατὰ τὸν ἀρχαῖον τρόπον.

— Ναὶ βέβαια καὶ ἴσως φωτισθῶμεν κάπως ἐντεύθεν. Ἐν τούτοις, ἐνθυμοῦ καλῶς τὰς ὁδηγίας μου καὶ ἐκτέλεσον αὐτὰς πιστῶς. Δὲν ἔχω ἄλλο τίποτε νὰ σὲ εἰπῶ σήμερον καὶ πρέπει νὰ φύγω. Ἀπόψε δέχομαι τὸν Βεργονσὲ καὶ τὴν κόρην του εἰς τὴν ἐν Νεοχωρίῳ ἐπαυλίῳ μου.

Ὁ Χαριτίδης ὑπεκλήθη ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ καταστείλῃ εἰρωνικὸν μείδιμα.

— Διατί γελάς; τὸν ἠρώτησε ξηρῶς ὁ Παπάζογλος.

— Συγχαρῆσατέ με, ἀρχηγέ, ἀπήντησεν ὁ Ἕλληνας μετὰ προσποιητῆς ταπεινότητος, ἀλλ' ὅταν βλέπω ἄνδρα ὡς ὑμᾶς ἐρωτευόμενον τὰ ὠραία μάτια μιᾶς παλαιογράφισσας, δυσκολεύομαι νὰ κρύψω τὴν ἐκπληξίῳ μου.

Ὁ τερατώδης τραπεζίτης ἔδειξεν ἀγανάκτησιν καὶ ἔκαμνε ἐν βῆμα διὰ νὰ ἐξέλθῃ. Ἐπειτα ἀλλάστῶν γνώμην:

— Ἄκουσε, εἶπεν, εἶσαι ὁ πρῶτος τοποτηρητῆς μου καὶ κατέχεις ὅλα τὰ μυστικά τοῦ τάγματός, ἐκτὸς ἑνὸς τοῦ ὁποῖου μόνον εἰς τὸν μέλλοντα διάδοχόν μου δύναμαι νὰ ἐμπιστευθῶ, εἰς ὃν τινα θὰ ἐρίσῃ τὸ τάγμα ἐν ἐπιστήμῳ συνεδριάσει. Ἐκτὸς τούτου πάντοτε μὲ ὑπερέπτης πιστῶς καὶ ἡ νομιμότης σου συνετέλεσεν οὐκ ὀλίγον εἰς εὐδοκίμωσιν τῶν

Ἀπορία μαθητοῦ.

Μαθητῆς ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου διακρινόμενος ἐπὶ ζωικῶν, ἀνησύχῳ καὶ φιλοπεριέργῳ πνεύματι, ἄλλος μικρὸς Βολταίρος, ἐρωτᾷ τὸν διδάσκαλόν του:

— Τί χρώμα εἶχεν ὁ Θεός;

— Διατί, ἐρωτᾷ ὁ διδάσκαλος.

— Διότι, διδάσκαλε, ἡ ἱερὰ ἱστορία λέγει ὅτι ὁ Θεός ἐπλασε τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν αὐτοῦ. Λοιπὸν πῶς ἐπλασεν ἄσπρους καὶ μαύρους;

Μεταξὺ δύο:

— Ὅτι δὲ ἠπόρεσε νὰ κάμῃ ὁ Ἑλγίνος τὸ ἔκαμνε ὁ Φ. τῆς Ἀκροπόλεως.

— Ἐρρήμαξε ὅλην τὴν Ἀκρόπολιν.

Ἡ ἑρῶμα: — Ἐὶ καὶ ἐσπεύσαμεν νὰ διορθώσωμεν αὐτὸ διὰ τῆς «Παλιγγενεσίας» ἐγκαίρως, τὸ σημειούμεν καὶ ἡμεῖς. Κατὰ τυπογραφικὸν λάθος οἱ στίχοι ἡμῶν εἰς τοὺς προβιβασθέντας τρεῖς λεβέντας τῶν μεθοριακῶν συμπλοκῶν, ἀρχονται οὕτω: Ἄν ὄλοι τὰ γαλόνια των κτλ. Διορθωτέον:

Ἄν ἄλλοι τὰ γαλόνια των κτλ.

ΟΙΝΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ Ο ΒΑΤΤΟΣ. — Ἦνοιξε τελευταῖον τὰς πόλεις αὐτοῦ καὶ προκαλεῖ καθ' ἐκάστην, τὴν νύκτα ἰδίως, ἄπειρον συρροὴν λάτρων τῶν θηραϊκῶν οἴνων, οἵτινες μεταβάλλουσι εἰς ἡφαίστειον καὶ τὸν ἀπαθέστερον ὀργανισμόν. Εἶναι Βάττος μὲ δύο ταῦ, ἐπομένως δὲν σημαίνει τὸν ἐμπλέκοντα βάτον ἀλλὰ τὸ ὄνομα τοῦ ἐκ τῆς νήσου Θήρας υἱοῦ τοῦ Πολυμύστου, ἀπογόνου τοῦ Ἀργοναυτοῦ Εὐφύμου ἀποικίσαντος τὴν Κυρήνην τῷ 649 πρὸ Χ., καὶ τιμωμένου ὡς ἤρωος ἡ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀρκεσίλαου, ἀπογόνου τοῦ πρώτου, ὅστις ἐπεκλήθη Εὐδαίμων καὶ ἀφ' οὗ ἐπεκράτησεν ἡ παροιμία «Βάττου σίλφιον» ἐπὶ ἀφθονίας ἀγαθῶν, διὰ τὴν εὐημερίαν, ἧς ἀπήλαυεν ὁ τόπος ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του. Τὸ ὄνομα, βλέπετε, εἶναι ὄλως θηραϊκόν, μυρίζει πατρίδα, καὶ εἶναι ἐνθαυραυτικώτατον. Ἐγείνε μελέτη, ἐσκαλισθῆσαν λεξικά διὰ νὰ δοθῇ. Τὸ δὲ πρᾶγμα ἐπικυρόνει τὸ ὄνομα. Οἱ οἶνοι τοῦ ἀρτισυστάτου Οἰνοπωλείου εἶναι ἐξαισιοὶ καὶ ἐξαισιώτεροι οἱ διευθύνοντες αὐτὸ κ. κ. Ἐρμμανουὴλ Νομικὸς καὶ Δημήτριος Λιγνός.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μαγαζέτον μετὰ δωματίων, εἰς τὰ ἐνδότερα, προαυλίον καὶ φρέατος ἐπὶ τῆς προεκτάσεως τῆς ὁδοῦ τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου, ἧτις τόσον ἐζωντόνευσε τώρα μὲ τὰ πολυπληθῆ γαφετα, ξενοδοχεῖα καὶ θεάτρα αὐτῆς. Διὰ ζυθοπωλείον εἶναι μοναδικόν. Ἀπευθυντέον τῷ κ. Δ. Χωματιανῷ.

ὑποθέσεών μας. Διὰ τοῦτο δὲν θέλω νὰ μὲ ὑποπτεύῃς ὡς ἔχοντα ἀναξίας ἐμοῦ ἀδυναμίας, καὶ στέργω νὰ σοῦ φανερώσω τὰ μυστικώτερα τῶν σχεδίων μου.

— Σᾶς ὀρκίζομαι ἀρχηγέ, ὅτι δὲν θὰ καταχρασθῶ τὴν ἐμπιστοσύνην σας.

— Τὸ πιστεύω, εἶπε ψυχρῶς ὁ Παπάζογλος. Ἄν ἀμφοτέρωθεν περὶ σοῦ, θὰ σέ. . . Ἀλλ' ἄφες με νὰ ἐμιλήσω, διότι ἡ ὥρα προχωρεῖ καὶ δὲν ἔχω νὰ χάνω καιρὸν.

Ἐνθυμεῖται τὴν ἡμέραν καθ' ἣν σὲ συνήντησα πωλοῦντα πασιλίμναις εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Τορχανᾶ.

Ὁ τῶν Ἀτρεϊδῶν ἀπόγονος ἠλλάξεν ὄψιν καὶ ἔνευσεν ὅτι ἐνεθυμεῖτο τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τῆς πτωχείας.

— Ἐγὼ, ἤμιον χαμάλης. Ἐσῆκονα τὰ πράγματα τῶν ταξειδιωτῶν οἱ ὁποῖοι εὐηρεστοῦντο νὰ μισθώνουν τοὺς πλατεῖς μου ὄμους. Καθὼς καὶ σὺ δὲν ἐβγαίνα κάθε μέρα τὸ ψωμί μου.

Τότε σοῦ ἔδειξα τὴν τύχην ἧτις ἀναμένει εἰς τὸ μέλλον, τάχιον ἢ βράδιον, τοὺς δραστηρίους καὶ ἐνεργητικούς ἀνθρώπους, σ' ἔμαθα νὰ περιφρονῆς τοὺς κυρίους ἡμῶν καὶ ν' ἀψηφᾷς τοὺς νόμους. Μ' ἐνόησες αἱ πρῶται μας ἐπιχειρήσεις ὑπῆρξεν ἐπιτυχεῖς καὶ κατορθώσαμεν νὰ στρατολογήσωμεν συντρόφους τινὲς ὁμοιοτρόπους πρὸς ἡμᾶς. Μετὰ ἐν ἔτος ἡ ἐταιρεία ἦτο ἰδρυμένη, καὶ γνωρίζεις ἂν προώδευσε καὶ ἐπλουτίσθη κατόπιν.

(ἀκολουθεῖ)